

ОЦІНКА ТА УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Лойко В. В., д.е.н, доцент

Пясківська М. С., аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну

Управління економічною безпекою підприємства забезпечує результативність діяльності підприємства в цілому у поточному періоді функціонування та в довгостроковій перспективі. При цьому ефективне управління в будь-якій сфері діяльності може здійснюватися лише за умов формування його цілісної системи, яка призначена для вирішення основних завдань управління. Саме тому необхідною умовою забезпечення життєздатності підприємств у ринковій економіці є формування системи управління економічною безпекою, яку необхідно розглядати як сукупність взаємозв'язаних елементів, що відокремлені від середовища та взаємодіють із ним як неподільне ціле.

Загальна схема процесу організації економічної безпеки включає такі дії (заходи), що здійснюються послідовно або одночасно:

а) формування необхідних корпоративних ресурсів (капіталу, персоналу, прав інформації, технології та устаткування);

б) загальностратегічне прогнозування та планування економічної безпеки за функціональними складовими;

в) стратегічне планування фінансово-господарської діяльності підприємства;

г) загально-тактичне планування економічної безпеки за функціональними складовими;

д) тактичне планування фінансово-господарської діяльності підприємства;

е) оперативне управління фінансово-господарською діяльністю підприємства;

ж) здійснення функціонального аналізу рівня економічної безпеки; є) загальна оцінка досягнутою рівня економічної безпеки.

За сучасних умов господарювання промислові підприємства України опинилися в умовах, коли необхідно самостійно забезпечувати виробничу діяльність, стійкий розвиток і адекватно реагувати на зовнішні впливи, які заважають реалізувати економічні інтереси та використати конкурентні переваги для рівноцінної конкурентної боротьби. За таких обставин важливою умовою підвищення ефективності та стійкого розвитку суб'єктів господарювання в умовах ринкових відносин є формування системи управління економічною безпекою промислових підприємств.

До основних завдань системи управління економічною безпекою промислових підприємств слід зарахувати:

➤ збір, аналіз, оцінку зовнішнього оточення та прогнозування розвитку

подій;

- захист законних прав і інтересів підприємства; вивчення діяльності конкурентів, партнерів, клієнтів;
- забезпечення збереження матеріальних цінностей;
- виявлення, попередження, припинення можливих протиправних дій співробітників, конкурентів;
- захист комерційних таємниць тощо.

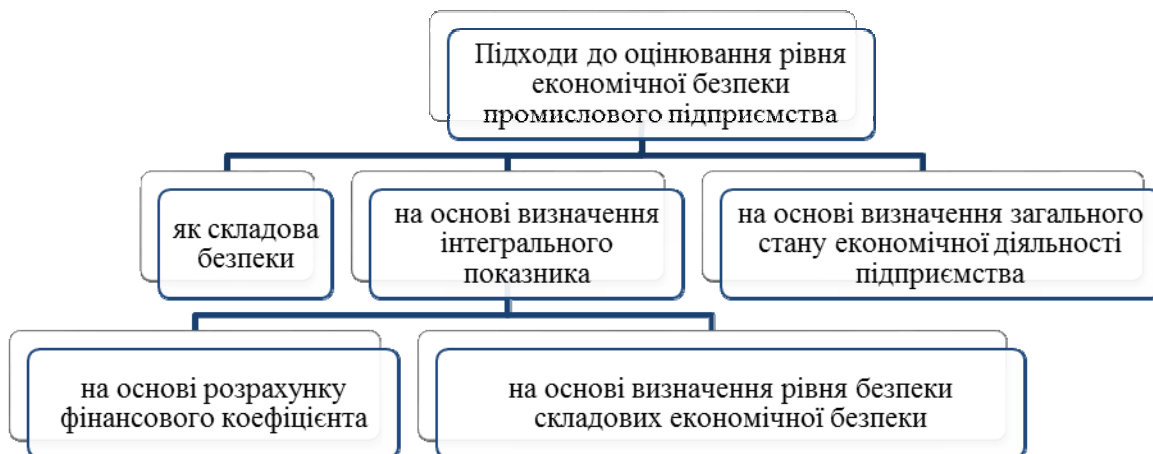

Рис. 1. Підходи до оцінювання рівня економічної безпеки підприємства

Забезпечення економічної безпеки підприємства є досить важливою проблемою, дослідження якої дозволить зробити значний крок щодо підвищення конкурентоспроможності суб'єктів господарювання та держави загалом. Потрібно враховувати міжнародний досвід у питаннях економічної безпеки, що дозволить значно вдосконалити традиційні механізми державного сприяння розвитку підприємництва і сприяти зміцненню економічної безпеки суб'єктів підприємництва, їх можливостей щодо доступу до зовнішніх ринків [1]. Економічна безпека є універсальною категорією, яка відображає захищеність суб'єктів соціально - економічних відносин на всіх рівнях, починаючи з держави й закінчуючи кожним її громадянином. На жаль, підприємства не надають належної уваги цьому питанню. За змістом ця проблема передбачає систему заходів, що забезпечують конкурентоспроможність і економічну стійкість підприємства, а також сприяють підвищенню рівня добробуту працівників. Таким чином, економічна безпека підприємства - це такий стан виробничо-економічного потенціалу і підприємницьких можливостей, за якого гарантується оптимальне їхнє використання для економічно стійкого їх функціонування на основі інноваційно-інвестиційної моделі розвитку в умовах нестабільного ринкового середовища. Економічна безпека підприємства передбачає стійкий розвиток (тобто збалансований і безупинний), що досягається за допомогою використання усіх видів ресурсів і підприємницьких можливостей, за якими гарантується найбільш ефективне їх використання для стабільного функціонування та динамічного науково-технічного й соціального розвитку, запобігання внутрішнім і зовнішнім негативним впливам (загрозам).

Список використаної літератури:

1. Лойко Д.М. Формування конкурентних переваг швейних підприємств як чинник підвищення рівня їх економічної безпеки /Д.М. Лойко // Economics, Management, Law: socio-economic aspects of development»: Collection of scientific articles. - Edizioni Magi, Roma, Italia. 2016. P.184-187.

ECONOMIC SECURITY FASHION COMPANY

Loiko V. V., Doctor of Econ. Sci., associate professor
Skoriatina A. O., master's degree student
Kyiv National University of Technologies and Design

Nowadays the state of functioning and development of Ukrainian garment enterprises is quite complicated. This is the case owing to a number of problems typical for light industry in general, leading to security threats for the above mentioned companies.

The government is one of the most significant factors determining the formation of economic security of an enterprise. By using direct and indirect methods of intervention, the government affects the economic and social development.

Today the main threats to economic safety of garment companies are: uncontrolled privatization; bankruptcy of inefficient enterprises that can't withstand the market, particularly due to unfair competition; a significant amount of "gray" import of readymade garments from Asian countries.

Nowadays the Ukrainian light industry is a powerful diversified complex of manufacturing consumer goods. It provides approximately 150 thousand jobs. This socially important sector is aimed at the end user. The light industry companies can potentially produce a variety of products that can satisfy all the demand of the domestic market. Industry enterprises, located in all regions of Ukraine, hold in themselves about 7% of the total number of industrial potential of the industry and 2.4% assets.

Analysis of statistical data makes it possible to see that the state of crisis in the industry, including the processing industry began in 2012. The rate of production decline of processing industry and industry in general in 2015 reached the maximum values of 87.4 and 87.0% respectively. The overall decline within textile production, clothing, leather and leather goods and other materials by 2015, compared to 2014, was 6.6%, in 2014 ,compared with 2013, - 4.5%; in 2013 ,compared to 2012, - 0.7%, in 2012, compared to 2011, - 14.2% (Table 1).

Table 1

The pace of industrial development, in % (by the previous year)

	2011 p.	2012 p.	2013 p.	2014 p. ¹	2015 ¹
Industry	108,0	99,5	95,7	89,9	87,0
Processing industry	109,6	98,0	92,5	90,7	87,4
Textile production, clothing, leather, and other materials	107,6	93,4	94,1	98,6	92,0

¹ Excluding the temporarily occupied territory of the Autonomous Republic of Crimea and Sevastopol and the zone of the antiterrorist operation.